

E. Méridien & M. Hinojosa

Elisabet Bataller i Maria Gomis, violins
Carla Rovirosa, violoncel
Juan de la Rubia, clavicèmbal

Maria Hinojosa, soprano

L'**Ensemble Méridien** va néixer l'any 2007 amb la voluntat d'interpretar la música dels segles XVII i XVIII amb una mirada historicista, buscant amb els recursos del segle XX una aproximació a l'estil d'aquell temps. Des de llavors, l'Ensemble Méridien Barcelona ha dut a terme una destacable activitat concertística dins i fora d'Espanya, i ha recollit crítiques cada cop més entusiastes, mentre la seva proposta artística ha anat arribant a la maduresa. Els músics que l'intengren, formants en els millors centres de música antiga d'Europa, tenen tots una àmplia trajectòria internacional orquestral, cambrística i com a solistes, que en conjunt sobre l'escenari, creixen oferint un espectacle musical de gran qualitat. El 2013 va presentar el seu disc *A German soul*, amb el segell Brilliant Classics.

Maria Hinojosa és llicenciada en cant i lied amb la màxima qualificació i amb premi final de carrera a l'ESMUC. Va ser nominada Millor Actriu Musical el 2007 i 2011, i fou guanyadora del Premi de la Crítica dels Premis Butaca. Ha cantat en escenaris d'arreu del món, entre els quals es pot destacar el Musikverein, el Theater an der Wien, el Teatro Colón de Buenos Aires, l'Arena de Verona, o els teatres d'òpera de Philadelphia, Lausanne, Montpel·lier, Vichy o Frankfurt. A nivell estatal, ha actuat al Palau de la Música i al Palau de les Arts de València, al Teatro Real, a l'Auditorio Nacional, al Gran Teatre del Liceu, a l'Auditori de Barcelona i al Palau de la Música. Ha actuat sota batutes com les de P. Heras Casado, Sir N. Marriner, I. Bolton, G. Antonini, E. Onofri, O. Dantone, S. Montanari, R. Alessandrini, F. Biondi, E. Höbarth, o J. Pons. I en escena ha treballat amb X. Albertí, La Fura dels Baus, Els Comediants, F. Negrín, R. Carsen, K. Holten o Ll. Pasqual. El 2017 va debutar al Musikverein amb el prestigiós Concentus Musicus Wien. Entre els compromisos per aquest 2019 destaquen concerts a França amb la Cappella Mediterranea, l'estrena absoluta de la nova òpera de Raquel García Tomás, el rol protagonista de Rosmira a *La Partenope* al Teatro Calderón de Valladolid, i el *Requiem* de Palomar a Bogotà.

Organitzat per:
 Associació Espurnes Barroques i Territori Barroc

Amb la col·laboració de:
 Ajuntament de Riner
 Consell Comarcal del Solsonès
 Bisbat de Solsona i Bisbat de Vic
 Conservatori de Manresa

Amb el patrocini de:
 Jordi Vilar Materials Bioconstructius,
 Comunitat Benedictina del Miracle, Celler
 Un Pam de Terra, Restaurant El Miracle,
 Formatgeria El Miracle, Forn de pa Camps

ESPURNESBARROQUES.CAT

25 MAIG 2019
11.30H

EN CONCERT

SANTUARI DEL
 MIRACLE (Riner)

**Maria Hinojosa &
 Ensemble Méridien**

**ESPURNES
 BARROQUES**

MÚSICA I
 PATRIMONI
 AL TERRITORI
 BARROC

Diputació
 Barcelona

Generalitat de Catalunya
 Departament de Cultura

INSTITUT
 D'ESTUDIS
 ILERDENCS
 Fundació Pública de la Diputació de Lleida

Diputació de Lleida

Programa

Antonio Vivaldi (1678 - 1741)

Trio sonata per a dos violins i continu op. 1 n. 8 RV 64

1. Preludio
2. Corrente
3. Sarabanda
4. Giga

Agostino Steffani (1654 - 1728)

Cantata Guardati, o core per a soprano, dos violins i continu

1. Aria: Guardati o core
2. Recitativo: Da quei begli occhiarciari
3. Arioso y Ritornello: Sappi ch'ei ti lusinga
4. Arioso: Fugga pur l'impero
5. Aria: Sono i frutti d'amor

Georg Friedrich Händel (1685 - 1759)

Trio sonata per a dos violins i continu, en sol menor op. 2 n. 6 HWV 391

1. Andante
2. Allegro
3. Arioso
4. Allegro

Georg Friedrich Händel

Cantata Dietro l'orme fugaci (Armida abbandonata), HWV 105

1. Recitativo: Dietro l'orme fugaci
2. Aria: Ah! crudele e pur ten vai - Adagio
3. Recitativo: Per te mi struggo
4. Recitativo: O voi dell'incostante e procelloso
5. Aria: Venti, fermate
6. Recitativo: Ma che parlo, che dico?
7. Aria: In tanti affanni miei assistimi almen

Duració aproximada: 70'

Notes al programa

El programa d'avui ens permetrà gaudir de la música de tres compositors estrictament coetanis, dos dels quals són els màxims representants del barroc italià i del barroc germànic. Alhora que d'aquesta contraposició d'estils nacionals, el concert ens presenta una altra parella de complementaris, com són la música instrumental i la música vocal o, en altres paraules, la música per a ser *sonata* i la música per a ser *cantata*.

El concert s'encetarà amb una de les dotze *Trio sonates* que **Antonio Vivaldi** va publicar el 1705, a l'edat de 27 anys, quan encara no estava al servei de l'Ospedale della Pietà de Venècia. Aquest fou el primer recull publicat pel jove músic, si bé ja s'hi intueixen bona part dels recursos que *il pretre rosso* durà al paroxisme en la seva maduresa, amb una música fresca, audaç i vigorosa, assentada en els contrastos i el virtuosisme instrumental.

Agostino Steffani, igual que Vivaldi, nasqué a prop de Venècia. Com a diplomàtic d'ofici, viatjà considerablement, la qual cosa li permeté recollir influències de la música francesa i la música alemanya, tal com s'evidencia en aquesta cantata escrita a Múnic a la dècada de 1680. El text de la cantata s'inscriu de ple en la tradició de les cantates amoroses del barroc, advertint l'auditori dels perills de Cupido i de les seves sagetes. Estilísticament, Steffani recorre als madrigalismes posats en voga per Monteverdi, que utilitzava la música per “pintar” musicalment allò que deia el text. Dues mostres d'aquestes il·lustracions les trobarem en la utilització de notes ràpides per referir-se a les fletxes de Cupido, o en les harmonies obscures per reproduir el dolor de l'amor.

Georg Friedrich Händel sabé amalgamar com ningú altre la diversitat dels estils nacionals en una estètica única i inconfusible, amb un melodisme conspicu (Itàlia), una gravetat solemne (França), una harmonia sòlida (Alemanya) i una considerable pompa instrumental (Anglaterra). D'ell podrem escoltar en primer lloc una *Trio sonata* que, igual que passava en el Vivaldi amb què s'ha iniciat el concert, és una obra de joventut publicada com a opus 2.

Acte seguit, i novament amb temàtica amorosa, podrem gaudir d'una pedra de toc del repertori händelià, com és la cantata *Dietro l'orme fugaci*, que revisita el mite modern d'Armida abandonada creat per Torquato Tasso al magne poema *Jerusalem alliberada*, i que ha estat font d'inspiració operística per a un gran nombre de compositors com Lully, Vivaldi, el mateix Händel (amb el títol de *Rinaldo*), Salieri, Gluck, Haydn, Rossini o Dvorák. Tres àries bellíssimes caracteritzen aquesta preciosa cantata, amb un Händel que —coneixedor profund de les passions humanes— sap captar a la perfecció la gamma completa de reaccions de la traïció amorosa.

Josep Barcons Palau